

1821-2021

Διακόσια χρόνια πέρασαν
απ' τον ξεσηκωμό
απέναντι στον τουρκικό ζυγό.
Πόσο ν' αντέξει ο Έλληνας
σκλαβιά και αδικία;

Να παίρνουν για γενίτσαρους
τ' αγόρια τα μικρά,
κορίτσια στα χαρέμια;
Βασανιστήρια και θάνατος
σ' όσους χριστιανούς
την πίστη δεν αλλάζουν.
Φτώχεια, απελπισία, βούρδουλας,
σκυμμένο το κεφάλι.

Κι έφθασε της Επανάστασης η άγια ώρα!
Μπαρούτι, πιστόλα, καριοφίλι,
πόλεμος, προσευχή.
Κέρδισαν οι Έλληνες με ποτάμια αίμα,
τη λευτεριά την ποθητή.
Κι όλος ο κόσμος θαύμασε,
την αδούλωτη Ελληνική ψυχή!

Ναρκισσιστική αυτάρκεια

Αναστρος ο ουρανός
άφαντο το φεγγάρι,
άυπνη η θάλασσα
απόκοσμη η νυχτιά.

Αλίπτυπος κραυγή
σηκώνει αντάρα.
Παραλαλεί η ψυχή
στην αχανή αποχώνωση
τ' αφανισμένου νου.

Χαρακωμένη μάσκα
πρόσωπο ματωμένο,
ανοιχτή πληγή
αθεράπευτη θλίψη.
Εφιαλτική αγωνία
να παραμείνουν
τα τωρινά όπως
τα χθεσινά.

Φρούδες ελπίδες!
Λογγωτές σκέψεις,
σκύβαλο παρελθόν,
ανελέητη κενοδοξία
βυθίστηκαν
στον Κάβο Ματαπά.

Γκρεμίστηκε η ναρκισσιστική αυτάρκεια
στο νεκροκρέβατο
της απύθμενης λησμονιάς!

Θύμηση μιας αγάπης

Η θύμηση μιας αγάπης
μ' οδηγεί στο μουράγιο
του μικρού ιστορικού λιμανιού,
σε κείνο το χειμωνιάτικο κάλεσμα.

Στο ρόχθο των κυμάτων καθώς σβήνει
πάνω στους γλυφούς βράχους του φάρου,
στο μελωδικό τραγούδι που ανακαλύπτεις
την αλήθεια σου ημερεύοντας τ' ατίθασα κύματα
σαν το σφιχταγκαλιάζει ο άνεμος με την ανάσα του!

Το άγγιγμά σου υπερκόσμιο σκίρτημα
με ασπίδα το ατσάλινο κορμί σου,
δόρυ, τη λαχτάρα της άσβεστης αγάπης σου!
Ουράνια επαγγελία τα λόγια σου,
τα χείλη σου πρωτόνοιγμα παλιού γλυκού κρασιού,
τα μάτια σου γλαυκά πελάγη του απείρου!

Στης θύμησης βυθίζομαι
το εκρηκτικό της πεθυμιάς ταξίδι
στη χειμωνιάτικη εκείνη νύχτα
καυτή που γίνηκε Αυγουσιάτικη μέρα.
Συμπαντική χαρά αρχίζω το τραγούδι!